

Arrest

nr. 304 012 van 28 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN loco advocaat B. VAN OVERDIJN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 september 2022, dient op 13 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 11 april 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 3 oktober 2023.

1.3. Op 30 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 30 oktober 2023 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, [K.R.], verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent geboren in Peshawar in Pakistan. U bent Pashtun van etnie en moslim soenniet.

U groeide op in verschillende dorpen in Peshawar, Pakistan. Uw vader had een zaak samen met een andere persoon. Deze persoon werd vermoord en uw vader werd hiervan beschuldigd door de familie van deze persoon. Daarom besloot uw vader weg te gaan uit Pakistan. In 2015 keerde uw familie terug naar Afghanistan en gingen wonen in het dorp van herkomst Zawa, gelegen in het district Khogyani, provincie Nangarhar. U werkte hier in de winkel van uw oom langs vaderszijde. Na de machtsovername van de taliban ergerde u zich steeds meer aan de taliban. In gesprekken met klanten in de winkel sprak u slecht over de taliban. Ook postte u negatieve statements over de taliban op Facebook. Zes à zeven dagen voor uw vertrek werd u gearresteerd door de taliban. Ze namen u mee naar het politiecommissariaat en hier werd u vastgehouden. Ze sloegen u en confronteerden u met uw uitspraken over de taliban. Na twee dagen liet de taliban u vrij nadat uw oom met enkele dorpsouderen zich had garant gesteld voor u. Na uw vrijlating bleef u echter gefrustreerd rondlopen over de taliban en bleef u slecht spreken over hen. Toen u op een dag niet in de winkel was, kwam de taliban opnieuw naar de winkel op zoek naar u. Uw oom verwittigde u hierover en zei dat u beter het land kon verlaten omdat u anders iedereen in de problemen zou brengen. U verliet Afghanistan twee maanden na de machtsovername van de taliban op 15 augustus 2021.

Via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië en Hongarije reisde u naar Oostenrijk. Hier werden uw vingerafdrukken genomen, maar u wenste er niet te blijven. Via Zwitserland en Frankrijk reisde u ten slotte naar België. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 13 september 2022. Verder haalt u aan verwesterd te zijn of zo te zullen worden beschouwd door uw verblijf in Europa. U werkt hier, u heeft af en toe alcohol gedronken en heeft een Belgische vriendin.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van twee taskara's neer, een kopie van een schoolrapport, een foto van u in de winkel, een foto van uw huis in Pakistan, een kopie van uw PoR-kaart, een brief van uw vriendin in België en foto's met haar, en ten slotte documenten betreffende uw werk in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U haalt aan vanaf uw geboorte tot 2015 in Pakistan te hebben verbleven. Het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven is niet voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofde. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.

*Uit het rapport **EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees** van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling.*

Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts **in uitzonderlijke gevallen**, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen.

In uw geval stelt het CGVS vast dat u dan wel in Pakistan zou hebben gewoond, echter kan niet worden vastgesteld dat u daar vervreemde van de Afghaanse cultuur. Immers heeft u aangegeven dat uw familie behoorde tot de Afghaanse vluchtelingengemeenschap, zie ook de vluchtelingenkaarten die u neerlegde. Bovendien keerden u en uw familie reeds in 2015 terug naar Afghanistan en verbleef u daar tot aan uw vertrek in oktober 2021 (zie CGVS, p.5).

Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet opnieuw zou kunnen vestigen in Afghanistan.

De problemen die uw vader had in Pakistan waarbij hij door de familie van zijn collega beschuldigd werd van diens dood kunnen ook geenszins een terugkeer naar Afghanistan in de weg staan. Hierboven werd immers al aangegeven dat uw vrees dient te worden beoordeeld ten opzichte van Afghanistan, het land waarvan u de nationaliteit heeft, en er kan uit uw verklaringen geenszins worden opgemaakt dat de zogezegde problemen van uw vader in Pakistan een terugkeer naar Afghanistan verhinderen. Zo bent u zelf nauwelijks op de hoogte van deze problemen en verklaart u dat er na uw vertrek naar Afghanistan zich geen problemen meer voordeden met deze familie (zie CGVS, p.13).

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan de vermeende problemen die u had met de taliban in Afghanistan.

Zo beweert u dat u na de machtsovername steeds meer gefrustreerd geraakte over de taliban en dit tegen verscheidene mensen uitsprak (zie CGVS, p.9). Uw verklaringen hieromtrent zijn echter weinig aannemelijk en niet doorleefd te noemen. Het is ten eerste niet duidelijk waarom u zo gekant was tegen de taliban dat u hen in het openbaar begon te beledigen. Gevraagd hiernaar zegt u dat u zelf nooit interesse had in vuurwapens en tegen hen was omdat ze wapens gebruikten (zie CGVS, p.10). Niet alleen is dit vaag en algemeen te noemen als reden om de taliban zo te haten, bovendien valt dit moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen als was het uw droom in Afghanistan om legerofficier te worden, wat logischerwijze het gebruik van vuurwapens zou inhouden (zie CGVS, p.10). Hiermee geconfronteerd zegt u dat een officier niet een wapen moest gebruiken, maar enkel soldaten (zie CGVS, p.10). Dat een officier nooit een wapen zou moeten gebruiken, is echter geenszins geloofwaardig. Het is dan ook geheel niet overtuigend dat u de taliban verafschuwde omwille van het gebruik van wapens, maar u wel zelf interesse had en heeft om met wapens te werken.

Ook haalt u aan uw mening over de taliban verkondigd te hebben tegen iedereen die u tegenkwam, zijnde de klanten in de winkel of uw burens (zie CGVS, p.11). Dat u na de machtsovername zomaar tegen iedereen kritiek over de taliban begon te uiten zonder dat u enig benul had wie te vertrouwen was, is geheel niet aannemelijk. Hiernaar gevraagd zegt u dat u iedereen vertrouwde en daarom in de problemen kwam. U voegt toe dat het onder Afghanen zo is dat als men dezelfde taal spreekt, er een vertrouwensband ontstaat (zie CGVS, p.11). Dat u zo naïef zou zijn dat u iedereen onmiddellijk vertrouwt die dezelfde taal spreekt, is echter moeilijk te geloven. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u zomaar tegen iedereen die het wilde horen uw controversiële mening over de taliban uitsprak.

U voegt toe als zou u ook enkele posts op Facebook hebben gezet met duidelijke anti-talibanboodschappen (zie CGVS, p.11). Dit is echter weinig geloofwaardig te noemen. Zo kan u niet eens zeggen wat u precies schreef op Facebook over de taliban. Zelfs hiernaar meermaals naar gevraagd kan u geen enkel voorbeeld geven over wat u zou geschreven hebben (zie CGVS, p.11). Uw uitleg als zou het enkele jaren geleden geweest zijn waardoor u het zich niet meer zo goed herinnert, kan moeilijk geloofd worden. Het feit dat u anti-taliban meningen postte, maakt de kern van uw asielaanspraak uit. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u hier meer over kan vertellen, hetgeen u verzaakt te doen. Ook is het vreemd dat u beweert dingen te posten om deze dan enkele dagen later terug te verwijderen omdat uw oom u dit vroeg (zie CGVS, p.11 en 12). Dat u keer op keer zulke zaken bleef posten om het dan bijna meteen erna te verwijderen, is opmerkelijk te noemen. Ook uw bewering als zouden deze posts op Facebook door u vanuit een impuls geplaatst zijn geweest zonder na te denken van uwentwege is weinig aannemelijk (zie CGVS, p.12). Dit is immers niet hetzelfde als tijdens een gesprek iets impulsief zeggen. U moest immers al uw Facebookprofiel openen, iets intypen en het dan nog effectief posten, hetgeen moeilijk in een impulsbeweging kan gedaan worden. Temeer daar uw oom u verbood Facebookposts te plaatsen en u dit toch bleef doen, is uw uitleg als zou het

telkens een impuls zijn geweest waar u niet bij nadacht geenszins overtuigend en doorleefd te noemen. Bovendien dient er hierbij opgemerkt te worden dat het vreemd is dat u niet eens kan zeggen of uw profiel op Facebook openbaar of privé was (zie CGVS, p.12). Mocht u effectief anti-taliban berichten hebben gepost, zou u toch de reflex moeten hebben gehad om na te denken over wie dit allemaal kon zien. Dat u hier dan zo achteloos mee omsprong, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Tevens bent u vaag te noemen over hoe de taliban dan effectief op de hoogte raakten van uw anti-taliban meningen. Zo kan u niet zeggen hoe of door wie dit ter ore van de taliban kwam (zie CGVS, p.12). Ook over de talibanleden die u effectief arresteerden, bent u vaag. U weet geeneens wie of van welke talibanafdeling ze waren (zie CGVS, p.12).

Ook over de nasleep van uw arrestatie bent u weinig geloofwaardig te noemen. U zegt dat uw oom en enkele dorpsouderen u vrij kregen nadat ze zich garant stelden voor u (zie CGVS, p.13). Het is al opvallend dat de taliban die u eerst arresteerden en martelden u dan zomaar vrijlaten louter door tussenkomst van uw oom en dorpsouderen die beloofden dat u dit niet meer zou doen. Echter meteen erna begon u zonder meer terug tegen iedereen anti-talibanmeningen te verkondigen tegenover klanten en anderen. U zou zich dus maar enkele dagen hebben ingehouden (zie CGVS, p.13). Dat u beweert dat de taliban u gedurende twee dagen martelde en u een schedelbreuk sloeg (zie CGVS, p.13) maar u dan zonder meer doorging met slecht over de taliban te spreken tegen iedereen zonder te letten met wie u hierover sprak is absoluut niet aannemelijk te noemen. Aan uw problemen met de taliban waardoor u besloot Afghanistan te verlaten kan dan ook geen geloof gehecht worden.

U haalt als tweede motief uw lang verblijf in Europa aan met als vrees dat u als ongelovige zou worden gepercipieerd bij terugkeer en hierdoor vervolging zou riskeren. Ook zou u bepaalde westerse gewoontes hebben ontwikkeld die het moeilijk zouden maken voor u bij een terugkeer (zie CGVS, p.7). Wat betreft deze gewoontes werd u in concreto gevraagd welke specifieke gewoontes u bedoelt. U verklaart onder andere dat iedereen vrij is om een religie te kiezen, te drinken en u vermeldt een relatie te hebben met een Belgische vrouw, dingen die niet zouden geaccepteerd worden bij een terugkeer (zie CGVS, p.14). Wat uw feitelijke relatie met een Belgisch meisje betreft, merkt het CGVS op dat hieruit niet kan blijken dat u verwesterd gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat voor u bijzonder belangrijk is om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. U toont niet aan dat u door deze relatie blootgesteld wordt aan westerse waarden en normen en een andere kijk heeft op relaties buiten het huwelijk en traditionele genderrollen. Bovendien heeft het CGVS twijfels bij deze relatie zoals u ze voorstelt. U legt immers een attest voor van uw zogezegde vriendin, maar nergens laat zij hierin uitschijnen dat jullie een relatie zouden hebben. Integendeel, ze benadrukt telkens het vriendschappelijke karakter van jullie relatie. Ook werd u zelf bevraagd over dit document waarop u eerst vermeldt dat het "gewoon een vriend[in] betreft" die dit schreef, en later plots weifelend verklaart dat u een relatie heeft met deze persoon (zie CGVS, p.8). Ook over de vraag of uw familie op de hoogte is van uw relatie, bent u vaag en tegenstrijdig te noemen. Zo zegt u eerst dat uw familie niet op de hoogte is van uw relatie, waarop u dit later corrigeert en zegt dat ze weten dat u een relatie heeft, maar niet met wie (zie CGVS, p.8 en 9). Even later zegt u dan weer dat u gepoogd heeft te zeggen dat u een vriendin heeft tegen uw familie, waarbij het onduidelijk is of u dit ooit gedaan heeft (zie CGVS, p.9). Nogmaals gevraagd of uw familie dit nu weet of niet, zegt u dan weer dat u een foto van haar heeft doorgestuurd (zie CGVS, p.9), wat weer impliceert dat uw familie weldegelijk op de hoogte is van uw relatie en ook wie uw vriendin precies is. Het feit dat u hier geen eenduidige verklaringen kan over afleggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. U gaf ook aan enkele keren alcohol te hebben gedronken. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat u bij een terugkeer naar Afghanistan stopt met het nuttigen van alcohol. Het loutere gegeven dat u zou moeten stoppen met het nuttigen van alcoholische dranken, kan, te meer nu het algemeen geweten is dat alcohol slecht voor de gezondheid is, in het geheel ook niet worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Ten slotte toont u op geen enkele manier aan dat uw mening dat iedereen vrij zijn religie mag kiezen deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U verklaart tevens zelf nog praktiserend moslim te zijn (zie CGVS, p.13 en 14). U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen, te meer u er ook de laatste zes jaar hebt verbleven met uw familie.

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beoordeling. Uw taskara's en PoRkaart, de foto van u in de winkel, zeggen immers hoogstens iets over uw identiteit, werk in Afghanistan en verblijf in Pakistan, hetgeen tot op heden niet betwist wordt.

De foto die u neerlegt van uw huis in Pakistan en die zou moeten bewijzen dat uw vader problemen had in Pakistan, kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uit deze wazige foto valt er immers geenszins af te leiden waar deze foto genomen is of wat er gaande is. Er zijn enkel een gebouw en wat mensen op te zien.

Het attest van uw zagezegde vriendin en de foto's met haar kunnen evenmin bovenstaande beslissing wijzigen. Zoals reeds beschreven heeft het CGVS bedenkingen bij de door u voorgestelde relatie met deze persoon. Daarenboven heeft dergelijke persoonlijke brief weinig objectieve bewijswaarde gezien het gesolliciteerd karakter.

Hetzelfde geldt ten slotte voor de documenten aangaande uw werk in België waaruit niet kan blijken dat u dermate verwesterd bent dat een terugkeer voor u onmogelijk is. Dat u zich wil integreren, de taal leren en wil werken en bijdragen aan de maatschappij zoals u verklaart is lovenswaardig, maar daarmee toont u niet aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat u als dusdanig zal worden gepercipieerd. (CGVS p. 15).

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de

leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u onvoldoende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken

gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder

andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt

dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62, 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker gaat vooreerst in op zijn Pakistaanse afkomst en wenst te preciseren dat hij vanuit Pakistan werd verwijderd door de Pakistaanse overheden.

Ten tweede gaat hij in op zijn problemen met de taliban nadat hij zijn mening daarover had geuit in Afghanistan. Hij stelt te hebben uitgelegd dat hij tegen de taliban is gekant omdat zij wapens gebruiken en het een extremistische groepering is die een strikte visie van de maatschappij heeft. Omdat hij die visie niet kon accepteren, heeft hij zich in publiek tegen hen uitgesproken. Dat hij verklaard heeft graag voor het leger

te werken betreft volgens hem geen tegenstrijdigheid met het feit dat hij gekant is tegen de taliban omdat zij vuurwapens gebruiken. Hij legt uit dat er een verschil is tussen het wettelijk gebruik van vuurwapens en het gebruik ervan door de taliban. Hij kaart aan dat dit het enige argument is van het CGVS om zijn problemen met de taliban in twijfel te trekken.

Hij meent dat het woord 'naïef' nauwkeurig is om zijn gedrag te beschrijven en hij legt uit dat hij nog zeer jong was op het moment van de machtsovername, waardoor hij zich niet bewust was van de gevolgen van zijn uitspraken. Hij voegt toe dat hij ageerde onder de emotie van de machtsovername. Dergelijke context doet volgens hem begrijpen dat hij dergelijke uitspraken deed.

Met betrekking tot zijn berichten op Facebook herhaalt hij dat hij deze heeft verwijderd op vraag van zijn oom, wat hem niet verweten kan worden. Bovendien zouden die berichten ook gevolgen kunnen hebben voor zijn familie en voor zijn oom, waardoor het niet abnormaal is dat zijn oom hem gevraagd heeft ze te verwijderen. Hij voegt toe dat in de Afghaanse cultuur jongeren ouderen moeten gehoorzamen. Hij stipt aan dat hij verklaard heeft dat hij die berichten vanuit een impuls heeft geschreven zonder na te denken over de gevolgen. Omdat automatisch kan worden ingelogd op zijn account, moeten er volgens hem in tegenstelling tot wat in de beslissing wordt gesteld, niet verschillende stappen worden doorlopen, waardoor het impulsieve karakter wel degelijk mogelijk is.

Omtrent zijn arrestatie door de taliban voert hij aan dat hij zijn mening tegen verschillende mensen heeft geuit over de taliban en dat zijn berichten op Facebook ook door verschillende mensen werden gezien, waardoor het onmogelijk is om al die mensen te benoemen. Het is volgens hem onredelijk dat van hem verwacht wordt de namen te noemen van de talibanleden die hem gearresteerd hebben nu zij zich niet hebben voorgesteld. Er waren volgens hem geen onderscheiden tekens op de kleding van die mensen om te weten te kunnen komen tot welke afdeling ze behoren. Omdat hij wel degelijk veel details heeft gegeven en ook een medisch attest heeft voorgelegd, kan er volgens hem besloten worden dat zijn arrestatie geloofwaardig is en dat hij het slachtoffer is van daden van vervolging in zijn herkomstland. Met betrekking tot zijn vrijlating wijst hij erop dat het in de Afghaanse maatschappij normaal is dat een familielid met de hulp van dorpsouderen tussenkomt om een vrijlating te bekomen. Hij voegt toe dat het mogelijk is dat er een som werd betaald om die vrijlating te faciliteren en meent dat er niets opvallends is aan de omstandigheden van zijn vrijlating.

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn verwestering. Hij meent dat hij wel degelijk een liefdesrelatie heeft en dat het feit dat zijn vriendin in haar brief enkel spreekt over vriendschap dit niet uitsluit. De foto's tonen volgens hem aan dat het gaat over een echte relatie. Hij stipt aan dat hij niet zeker is of zijn familie op de hoogte is van zijn relatie. Hij stelt hun reactie te vrezen omdat de Afghaanse maatschappij heel traditioneel is en dergelijke relatie gevolgen kan hebben voor de eer van zijn familie in Afghanistan. Zijn relatie toont volgens hem aan dat hij een andere kijk heeft. Door zijn buitenhuwelijkse relatie zal hij door de taliban beschouwd worden als een ongelovige. Hij meent dat zijn gedragingen zijn verwestering aantonen.

Voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, verwijst verzoeker vooreerst op de veiligheidssituatie en meent dat deze meer genuanceerd is dan voorgesteld door het CGVS. Volgens hem blijft het niveau van het geweld hoog en moet de situatie in zijn provincie Nangarhar worden geanalyseerd. Uit verschillende bronnen blijkt volgens hem dat die provincie nog sterk getroffen wordt door geweld en het altijd een van de eerst geciteerde provincie is als er gesproken wordt over het aantal incidenten. Hij meent dat er sprake is van willekeurig geweld die de burgers zal treffen. Hij wijst erop dat zijn familie actueel verhuisd is naar Champtala in de provincie Nangarhar.

Verwijzend naar een analyse van Nansen meent hij dat de analyse van de humanitaire situatie in Afghanistan te restrictief is en niet verenigbaar is met de nood aan bescherming. Het is volgens hem duidelijk dat over een humanitaire crisis moet worden gesproken. Hij verwijt de commissaris-generaal geen concrete analyse gemaakt te hebben over zijn situatie en louter te hebben verwezen naar algemene informatie.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend nieuw stuk:

- Nansen note 2022-3, Afghanistan een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer, met vermelding van de weblink.

3.2. Op 27 februari 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023;

- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van december 2023;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023.

3.3. Op 3 maart 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarbij hij volgende stukken voegt:

- Brief van vrijlating van verzoeker (met vertaling);
- Getuigenis van de partner van mijnheer K.;
- Getuigenissen van ouderen en van zijn partner en van vrienden;
- Bewijs van werk voor mijnheer;
- Bewijs van integratie van mijnheer door verschillende getuigenissen.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Het is zo dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Aldus kan er worden besloten dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer vermoord te worden door de taliban omdat hij sedert de machtsovername steeds meer door hen gefrustreerd raakte en dit in het openbaar heeft uitgesproken.

4.4.2. De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissing verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven is niet voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in verzoekers hoofde;
- ii) Er kan geen geloof gehecht worden aan de vermeende problemen die verzoeker had met de taliban in Afghanistan omdat (a) het niet duidelijk is waarom hij zo gekant was tegen de taliban dat hij hen in het openbaar begon te beledigen; (b) het evenmin aannemelijk is dat hij na de machtsovername zomaar tegen iedereen kritiek zou uiten zonder er enig benul van te hebben wie te vertrouwen was; (c) zijn Facebookberichten met anti-talibanboodschappen weinig geloofwaardig zijn nu hij niet eens kan zeggen wat hij precies schreef en hij deze onmiddellijk verwijderd heeft nadat zijn oom dit hem zou gevraagd hebben; (d) hij vaag is over hoe de taliban dan effectief op de hoogte zou zijn geraakt van zijn anti-taliban meningen; (e) het opvallend is dat hij zomaar zou worden vrijgelaten door de taliban en hij meteen erna terug begon met het verkondigen van anti-talibanmeningen;
- iii) Verzoekers ingeroepen lang verblijf en vermeende relatie met een Belgische vrouw, waaraan evenmin geloof wordt gehecht, volstaat niet om aan te nemen dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vierende regels, wetten en gebruiken.
- iv) De door verzoeker neergelegde documenten wijzigen bovenstaande beoordeling niet nu (a) de taskara's en PoR-kaart, de foto van hem in de winkel hoogstens iets zeggen over zijn identiteit, werk in Afghanistan en verblijf in Pakistan wat niet betwist wordt; (b) uit de foto van zijn huis in Pakistan die zou moeten bewijzen dat zijn vader er problemen had, niets kan worden afgeleid nu zij wazig is en er enkel een gebouw en wat mensen op te zien zijn; (c) het attest van zijn zogezegde vriendin en foto's zijn relatie niet aantonen te meer nu de persoonlijke brief enige objectieve bewijswaarde heeft; (d) documenten aangaande zijn werk in België niet aantonen dat hij dermate verwesterd is dat een terugkeer onmogelijk is.

4.4.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande verzoekers vluchtrelaas dat de taliban hem zouden vermoorden omdat hij zich kritisch heeft uitgelaten over hen. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift.

4.4.3.1. Ten eerste wordt niet betwist dat verzoeker geboren is in Pakistan en dat hij daar tot ongeveer 2015 heeft gewoond samen met zijn gezin en andere Afghaanse familieleden. Evenmin wordt betwist dat hij daar over een verblijfsrecht heeft beschikt (NPO, p. 4-5; AD CGVS, verklaring DVZ 16.09.2022, punt 10). De

commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven, niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het slechts in uitzonderlijke gevallen is dat een louter verblijf van een Afghaan in Pakistan op zich voldoende is om in aanmerking te kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. Er dient hierbij rekening gehouden te worden met het geheel aan omstandigheden die dit verblijf kenmerken. *In casu* leiden verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijf in Pakistan er niet toe vast te stellen dat hij er zou zijn vervreemd van de Afghaanse cultuur. In tegendeel, verzoeker heeft er gewoond met zijn gezin en ruimere familie en zijn familie behoorde er tot de Afghaanse vluchtelingengemeenschap (NPO, p. 4-5). Bovendien is hij samen met zijn gezin teruggekeerd naar Afghanistan in 2015 (NPO, p. 5), heeft hij daarna in Afghanistan school gelopen en is hij er kunnen gaan werken in de winkel van zijn oom die elektricien is (NPO, p. 7). Er zijn geen redenen om aan te nemen dat verzoeker zich er niet opnieuw zou kunnen vestigen omwille van een eerder verblijf in Pakistan. Verzoeker laat de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing overigens onbesproken en brengt geen informatie bij die deze doet ontkrachten. Bovendien dient verzoekers nood aan internationale bescherming te worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, *in casu* Afghanistan en niet ten aanzien van het land waar hij meerdere jaren heeft verbleven, *in casu* Pakistan. Verzoekers betoog in het verzoekschrift, dat hij vanuit Pakistan werd verwijderd door de Pakistaanse overheden – voor zover dit al relevant zou zijn voor de beoordeling van zijn vrees ten aanzien van Afghanistan – strookt niet met de notities van het persoonlijk onderhoud. Gevraagd hoe hij is teruggekeerd naar Afghanistan in 2015, antwoordt verzoeker ‘*via Torkham, via de normale weg*’ om vervolgens aan te geven dat hij samen met zijn gezin en ook met zijn paternale oom en diens gezin naar Afghanistan is teruggekeerd en dat de anderen er zijn achtergebleven (NPO, p. 5). Ook bij de DVZ heeft hij verklaard dat zijn familie besloot om terug te keren naar Afghanistan (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.8). Het is weinig ernstig om in het verzoekschrift op te werpen dat hij door toedoen van de Pakistaanse autoriteiten gedwongen zou zijn verwijderd. Zijn betoog is niet ernstig.

4.4.3.2. Ten tweede oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de problemen die hij zou hebben gekend met de taliban nadat hij zich over hen negatief zou hebben uitgelaten en dat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vermeende arrestatie. Verzoeker blijft uiterst vaag over de reden waarom hij tegen iedereen, namelijk met de burens en de klanten (NPO, p. 11) slecht sprak over de taliban. Eerst geeft hij aan dat hij tegen de taliban was omdat hij nooit interesse had om een geweer te gebruiken en hij puur bezig was met zijn studies (NPO, p. 10). Opnieuw gevraagd naar de reden voor zijn anti-taliban uitspraken licht hij toe dat hij – na de machtsovername – af en toe gemotiveerd en gevoelig werd, dat hij zijn woorden niet meer kon controleren en dat de taliban slechte karakters hebben (NPO, p. 11). Verzoekers verklaring, dat hij nooit interesse had om een geweer te gebruiken (NPO, p. 10) valt moeilijk te rijmen met zijn droom om legerofficier te worden (NPO, p. 10). Hiermee geconfronteerd door de *protection officer*, legt hij uit dat het niet de bedoeling is om meteen zoals een soldaat een vuurwapen te gebruiken, maar het de bedoeling is om mensen te helpen. In het verzoekschrift herhaalt hij dit en legt hij uit dat er een verschil is tussen het wettelijk gebruik van vuurwapens en het gebruik ervan door de taliban, waardoor het volgens hem niet zou gaan om een tegenstrijdigheid. Voorgaande doet echter geen afbreuk aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat het niet overtuigend is dat hij de taliban verafschuwde omwille van hun gebruik van wapens maar dan wel zelf interesse had om later met wapens te werken. Bovendien doet zijn betoog ook geen afbreuk aan het feit dat het allerminst aannemelijk is dat hij zomaar tegen iedereen – de burens en de klanten – negatief sprak tegen de taliban, terwijl hij naar eigen zegen zeker wel bang was (NPO, p. 11). Verzoeker kan zijn uitlatingen over de taliban in het verzoekschrift bezwaarlijk toeschrijven aan het loutere feit dat hij naïef en nog zeer jong was. Op het moment van de machtsovername in augustus 2021 was hij reeds negentien jaar oud. Bovendien was hij geschoold (zevende jaar middelbaar onderwijs) (AD CGVS, Verklaring DVZ, 16.09.2022, punt 11), stond zijn dorp vóór de machtsovername reeds eerder onder het bewind van de taliban (NPO, p. 5-6) en gaf hij aan wel bang te zijn, wat toch aanwijzingen zijn dat hij zich bewust diende te zijn van de gevolgen van zijn uitlatingen. Bovendien betreft dit een *post-factum* verantwoording die geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Zoals aangestipt schreef verzoeker zijn uitlatingen immers toe aan het feit dat het slechte personen zijn en zij wapens dragen. Zelfs indien nog zou worden aangenomen dat verzoeker op een bepaalde manier naïef was, wat aldus *in casu* niet mag blijken, blijft het allerminst geloofwaardig dat hij zijn kritische uitlatingen zou hervatten tegen eender wie en dit ook nadat hij door de taliban twee dagen werd vastgehouden en geslagen en hij zelfs gefolterd werd (NPO, p. 13). Gelet op de impact die een vasthouding en foltering moeten hebben gehad op verzoeker en hij hieraan zelf een schedelbreuk aan had overgehouden (NPO, p. 13), is het allerminst aannemelijk dat hij met zijn uitlatingen gewoon zou doorgaan, wat de geloofwaardigheid van zijn arrestatie op fundamentele wijze ondermijnt. Hierbij komt nog dat verzoeker, gevraagd welke leden van de taliban hem ontvoerd hadden, niet verder komt dan aan te geven dat het gewone talibanleden waren. Op de vraag van welke groepering ze waren, moest verzoeker het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 12). In dit verband is het ook opmerkelijk dat verzoeker er blijkbaar geen idee van had op welke wijze de taliban vernomen hadden dat verzoeker zich negatief had uitgelaten over hen. Hij kwam niet verder dan hieromtrent te stellen dat er misschien iemand hem verklikt had (NPO, p. 12). Dergelijk vage verklaringen zijn allerminst overtuigend en maken zijn relaas niet geloofwaardig.

4.4.3.3. Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij op sociale media, namelijk Facebook, berichten zou hebben geplaatst die anti-talibanboodschappen zouden bevat hebben. Indien dit werkelijk zo zou zijn, kan het van hem redelijkerwijze verwacht worden de inhoud ervan weer te geven. Dat hij hiertoe niet in staat was en verklaarde dat hij ze op verschillende manieren heeft uitgescholden, maar niet wist te zeggen welke woorden hij hiervoor precies had gebruikt (NPO, p. 11), ondermijnt de geloofwaardigheid ervan op fundamentele wijze. Waar hij er in zijn verzoekschrift op wijst dat het normaal is dat hij die heeft verwijderd op vraag van zijn oom omdat hij als jongere luistert naar een oudere en dat hij die berichten heeft geplaatst in een impuls, wijzigt dit niets aan het feit dat er reeds geen geloof kan worden gehecht aan het plaatsen van dergelijke berichten gelet op verzoekers uiterst vage verklaringen hieromtrent. Bovendien strijdt het feit dat er sprake zou zijn geweest van een impuls met het feit dat verzoeker, zelfs na een eerdere arrestatie, desalniettemin verder is gegaan met het uiten van zijn mening over de taliban, zoals *supra* reeds uiteengezet.

4.4.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Afghanistan, is voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees voor de taliban omwille van het uiten van kritiek en dat hij op basis van dit vluchtrelaas geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

4.4.5. Verzoeker beroept zich echter vervolgens nog op zijn relatie met een Belgische vrouw en op zijn verwestering, waardoor hij eveneens vreest voor vervolging bij terugkeer. Op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, kan volgende analyse worden gemaakt.

4.4.5.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook

bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er

volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.4.5.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker anderhalf jaar in België verblijft en dat hij heden de leeftijd heeft van tweeëntwintig jaar. Hij heeft Afghanistan verlaten twee maanden na de val van de regering, namelijk in oktober 2021 en was op dat moment negentien jaar oud. Hij is bijna een jaar onderweg geweest om uiteindelijk in september 2022 België te bereiken (AD CGVS, Verklaring DVZ, 16.09.2022, punt 42).

Verzoeker heeft in Afghanistan school gelopen, er gewerkt en beschikt er over een familiaal netwerk. Hij had daags voor het persoonlijk onderhoud nog contact met zijn vader (NPO, p. 7). Verzoeker heeft vijf jaar in Afghanistan gewoond. Hij heeft tot 2016 in Pakistan gewoond (AD CGVS, Verklaring DVZ, 16.09.2022, punt 10).

Voorgaande gegevens wijzen er weliswaar op dat verzoeker, die meerderjarig is, in bepaalde mate reeds gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen vóór zijn komst naar België. De vraag stelt zich echter of er in hoofde van verzoeker aangenomen kan worden dat hij zich tijdens zijn verblijf in België bepaalde waarden en normen eigen heeft gemaakt waardoor hij bij terugkeer dreigt geïntegreerd te worden door de taliban.

Verzoeker maakt tijdens zijn persoonlijk onderhoud melding van zijn relatie met een Belgische jonge vrouw. De tolk geeft hierbij aan dat verzoeker verlegen is wanneer hij hierover spreekt (NPO, p. 8). Verzoeker verklaart dat hij geprobeerd heeft om zijn familie op de hoogte te brengen van zijn relatie, maar dat hij het niet durft om alles tegen hen te zeggen (NPO, p. 9). Naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe stelt de *protection officer* verzoeker nog de vraag of hij problemen heeft met zijn familie omwille van zijn relatie. Verzoeker verklaart dat het moeilijk is om hen te laten begrijpen wat voor relatie hij heeft en dat hij geen manier vindt om het hen duidelijk te maken. Hij geeft hierbij aan dat dit in Afghanistan taboe is en dat een man geen vrouw mag aanraken vóór het huwelijk. Hij legt uit dat hij vindt dat iedereen voor zichzelf een keuze mag maken, dat hetzelfde respect moet gelden tegenover iedereen en het hierbij niet uitmaakt dat iemand moslim, katholiek of zonder religie geboren is. Hij geeft aan dat het heel moeilijk zal zijn om terug te keren omdat hij zijn best gedaan heeft om zich hier aan te passen (NPO, p. 14). Voorts stipt hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog aan zeer goed Engels te spreken en de Franse taal te leren (NPO, p. 5).

Uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt verder wat volgt. Verzoeker staat vanaf 1 augustus 2023 ingeschreven bij een uitzendkantoor (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6). De loonbrieven gevoegd bij zijn aanvullende nota tonen een ononderbroken tewerkstelling aan tot heden (aanvullende nota, stuk 4). Hoewel een tewerkstelling op zich niet voldoende is om te spreken van een (gepercipieerde) verwestering nu dit op zich louter aantoonde dat verzoeker zich trachtte aan te passen aan de omstandigheden van zijn verblijf in België en in zijn levensonderhoud trachtte te voorzien, kan *in casu* niet voorbijgegaan worden aan de verschillende getuigenissen die zich in het rechtsplegingsdossier bevinden. Uit het geheel van de getuigenissen blijkt genoegzaam dat verzoeker een divers netwerk heeft uitgebouwd en dat hij zich openstelt voor de Belgische cultuur. De getuigenissen gevoegd bij zijn aanvullende nota (stukken 2, 3 en 5), zijn afkomstig van zijn Belgische partner, de ouders van zijn partner, een vriend en een voormalig begeleider van het opvangcentrum. Daar zij afkomstig zijn van verschillende profielen kan hieraan een zekere bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker wordt in de verschillende verklaringen beschreven als iemand die getuigt van een sterk aanpassings- en integratievermogen, als een moedig persoon en als iemand met een grote wil. Hij wordt geprezen omwille van zijn vooruitgang in de Franse taal en omschreven als iemand die benieuwd is om zaken te ontdekken en een open houding heeft. Een voormalig begeleider wenst te benadrukken dat verzoeker in het bijzonder zeer open van geest is, altijd bereid is om anderen te helpen en uitermate open staat voor de Europese leefwereld. Ondanks het feit dat verzoeker enkele maanden geleden het centrum verlaten heeft, blijft zijn begeleider nog met hem in contact staan en geeft hij aan nog samen tijd door te brengen. Verzoekers partner wenst met haar getuigenis een uitgebreid overzicht te bieden over de manier waarop hun relatie is ontstaan, wat ze doen als ze samen een weekend met elkaar doorbrengen en hoe het was wanneer zij verzoeker heeft voorgesteld aan haar familie. Opmerkelijk is ook dat uit de getuigenis van de ouders van verzoekers partner blijkt dat zij verzoeker opnemen in hun gezin en zij verzoeker reeds hebben ondergedompeld in hun familiale sfeer. Verzoeker brengt veel tijd door bij hen thuis en zij vieren ook kerstmis samen. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud gaf hij ook aan actief te zijn op Instagram en WhatsApp (NPO, p. 15). Ter terechtzitting is verzoeker overigens vergezeld van zijn partner en verklaart hij dat hij de weekends bij haar, zijnde in het huis van haar ouders, doorbrengt en hij tijdens de week in het centrum verblijft. Uit het geheel van verzoekers verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud en ter terechtzitting en de inhoud van de voorliggende stukken, lijkt hun relatie oprecht.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker gedurende zes jaar in Afghanistan heeft gewoond, op negentienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en inmiddels anderhalf jaar in België verblijft. Verzoeker is onafgebroken tewerkgesteld sinds 1 augustus 2023, heeft hier een stabiel netwerk opgebouwd, wordt gesteund door een Belgische familie en heeft een Belgische vriendin. Op die wijze wordt hij in de Belgische samenleving ondergedompeld en participeert er ook actief in, wat ook blijkt uit zijn kennis van het Frans. Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk 'verwesterd' is, dient te worden vastgesteld dat hij, mede gelet op de aard van zijn verklaringen, neergelegde documenten en zijn relatie met een Belgische onderdaan en de tijd die hij doorbrengt met haar familie, tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase

gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierbij dient te worden benadrukt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud zich reeds bewust was van de moeilijkheden om zijn relatie kenbaar te maken ten aanzien van zijn eigen familiaal netwerk (zie *supra*).

Er kan daarbij, hoewel verzoeker reeds meerderjarig is, redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijke onderdompeling een impact heeft gehad op zijn verdere ontwikkeling als en de wijze waarop hij zich tot op heden ook als persoon die net tweeëntwintig jaar is geworden, gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn dorp en regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de in België geldende waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Verder kan niet worden uitgesloten dat zijn relatie met een Belgische jonge vrouw door zijn ouders wordt beschouwd als niet-islamitisch, wat stigmatisering of uitsluiting tot gevolg zou kunnen hebben. Verzoeker verklaarde immers zelf tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij dit moeilijk kan duiden aan zijn ouders omdat dergelijke relatie in Afghanistan taboe is (zie *supra*).

Uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt bijgevolg dat hij er zich van bewust is dat zijn relatie als on-islamitisch kan worden gezien in Afghanistan en dus problematisch maar er kan, zeker gelet op zijn jonge leeftijd bezwaarlijk van verzoeker worden verwacht dat hij zijn relatie met zijn Belgische vriendin zou (kunnen) verhullen of trachten verborgen te houden in geval van terugkeer naar zijn dorp in Zawa, gelegen in de provincie Nangarhar. Hierbij komt dat in de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023 gesteld wordt dat voor personen die worden beticht van "*zina*" een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Er wordt gesteld dat "*zina*" verboden seksuele relaties betreft, overspel en voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en dat in dergelijke gevallen verschillende gevallen van moorden, steniging, arrestaties werden gerapporteerd van zowel mannen als vrouwen. Dergelijk gedrag kan ook tot represailles leiden vanwege familieleden. Dit was bijvoorbeeld het geval in Ghazni waar een jongen en meisje werden neergeschoten door een familielid omdat ze buitenhuwelijkse betrekkingen hadden (zie EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 95). Ten slotte wordt ook melding gemaakt van sterke sociale stigmatisering en schaamte omtrent (vermeende) seksuele activiteiten buiten een huwelijk, hetgeen wordt gezien als een moreel misdrijf en normoverschrijding (*ibid.*, p. 35, 95-96).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is aangezien niet betwist is dat verzoeker kort na de machtsovername door de taliban zijn land van herkomst heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp Zawa. Uit de landeninformatie blijkt tevens dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrike taliban Pakistan*, ook *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) zeer sterk aanwezig is en recentelijk ook het *Haqqani*-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA, "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, maakt hij aannemelijk dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn verblijf aldaar gedurende slechts vijf jaar, zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België, waaronder zijn relatie met een Belgisch meisje, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, wordt geoordeeld dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn

geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De conclusie in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 147), dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming, wordt bijgetreden. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO